

**Keisarin Sukuseura
Kejsars Släktförening**

17 Sukukirje 2008 Släktbrev 17

TAVATAAN LAPUALLA

Pääsiäislauantaina 7.4. 2007 sain olla sukuseuran edustajien mukana saattelemassa haudan lepoon pitkäaikaista Keisarin sukuseuran puheenjohtajaa ja myöhempää oltermannia Aimo Pesolaa. Ylimetsänhoitaja Aimo Pesola suoritti arvokkaan elämäntyön monella alalla. Sukuseuramme kohdalla hänen toimintansa on ollut ainutlaatuista.

Oltermannin joulutervehdyksessä Keisarin suvulle 2003 Aimo muistelee Soinin seurakuntakeskuksessa 1989 pidettyä ensimmäistä sukujuhlaa ja kirjoittaa: ”Saimme hyvän alun ja suojelusenkelit ovat olleet turvanamme koko taipaleen ajan. Ollemme tänään yksi maamme parhaiten tunnettuja sukuja ja tästä lankeaa lämpimät kiitokset taitavalle sukututkimusryhmälle ja sen uutteralle johdolle. Suvun oltermannina näen elinvoimaisen tutkimustyön olevan yhä koko sukuseuratoiminnan kulmakivi, josta muukin toimeliaisuus imee elinvoimansa. Pidetään tämä sarka hyvin kynnettyinä”.

Tässä oltermannin tervehdyksessä on sanottu oleellinen. Meillä on arvokas perintö vaalittavana. Suvullamme on hyvin hoidettu julkisuuskuva ja taitavat sukututkijat. Haasteenamme on jatkaa tätä menestyksellistä toimintaa.

Tämänvuotiseksi juhlapaikaksi valikoitui Lapua. Yksipäiväisen juhlan rakentumista auttoi paikallisten Keisareiden ripeä järjestelyihin tarttuminen. Olen iloinen, että Keisarin sukujuhlaa vietetään syntymäpäitjässäni, jonne minua sitovat myös sukujuuret.

Lapua on paikkakuntana tunnettu monesta asiasta. Vanhempi historia liittyy siihen erityisesti kaksi ilmiötä. Niitä ovat herännäisyys sekä puukkojunkkariajan ”häjyt”. Puukkojunkkarien mukaan lähti myös monia hurjastelevia nuoria, joille oli tärkeintä saada aikaan jotakin ”hurjaa ja komiaa”. Ennen herännäisyyden aikaa Lapuan maine ei ollut kovinkaan hyvä.

Kirkolliset herätysliikkeet uudistivat yhdessä orastavan kansansivistystyön kanssa ihmisten elämää. Unohtaa ei sovi myöskään sitä määrätietoista toimintaa, jolla kitkettiin pois huonoja tapoja. Jo Sakari Topelius kuvasi aikoinaan lapualaisia. Hän toi esille sen määrätietoisien tarmon, joka oikein suunnattuna saa paljon hyvää aikaan. Tästä on paljon kauniita esimerkkejä olemassa.

Oma aikamme on monella tavalla hämmäntävä. Varsinkin nuorilla voi olla tänäkin aikana kiusaus etsiä ”hurjaa ja komiaa” sellaisesta, mikä ei rakenna. Sukututkimus on arvokasta työtä. Se tuo esille myös niitä arvoja, jotka kestävät ja uudistavat elämää.

Päätän kirjoitukseni Aimo Pesolan sanoin ”Pidetään Keisarin lippu korkealla. Olemme Keisareita ja sukumme on suuri”.

Erkki Murtomäki

sukuseuran varapuheenjohtaja

VI TRÄFFAS I LAPPO

På Påsklördagen 7.4. 2007 fick jag vara tillsammans med företrädare för släktföreningen för att följa långvariga ordföranden och senare åldermannen för Kejsars släktförening Aimo Pesola till vila i graven. Överförstmästare Aimo Pesola utförde värdefull livsgärning på många områden. För vår släktförenings del har hans verksamhet varit enastående.

I åldersmannens julkhälsning till Kejsars släktet år 2003 återkallar Aimo Pesola i minnet första släktfesten som hölls 1989 i församlingscentret i Soini och skriver ”Vi fick en god start och skyddsänglarna har varit vårt skydd under hela färden. Vi är idag ett av vårt lands bäst kända släkten och för det tillfaller ett varmt tack till släktforskargruppen och dess strävsamma ledare. Som släktets ålderman ser jag livskraftigt forskningsarbete, fortfarande, vara hörnstenen i släktföreningens verksamhet, från vilket övrig verksamhet suger åt sig livskraft. Låt oss hålla denna fåra väl plöjd”.

I denna åldermanshälsning har det väsentliga sagts. Vi har ett värdefullt arv att förvalta. Vår släkt har en välskött fasadbild och skickliga släktforskare. Som utmaning har vi att fortsätta denna framgångsrika verksamhet.

Som festplats för detta år utvaldes Lappo. Utformandet av endagsfesten underlättades av lokala Kejsarättlingars snabbhet att ta sig an anordnandet. Jag är glad för att Kejsars släktfest ordnas i min födelsekommun, till vilken även mina släktrötter anknys.

Lappo är som ort känd för många saker. Äldre historien förenar till det speciellt två företeelser. Dessa är väckelserörelsen samt tiden för knivmarodörerna ”Oförskämda”. Till marodörerna anslöt sig även många unga rumlare, för vilka det viktigaste var att få till stånd något ”vildt och vackert”. Före väckelse tiden var Lappos rykte inte bra.

Kyrkliga väckelserörelser tillsammans med spirande folkbildningen människornas liv. Man bör inte heller glömma målinriktade verksamheten, med vilka man undanröjde dåliga vanor. Redan Zacharias Topelius beskrev på sin tid Lappoborna. Han beskrev deras beslutsamma ettrighet, vilka rätt inriktade åstadkommer mycket gott. På grund av detta finns det många vackra belägg.

Vår tid är på många sätt förbryllande. Speciellt för unga kan det i denna tid vara frestande att söka något ”ystert och vackert” ur det som inte är uppbyggligt. Släktforskning är värdefullt arbete. Den tar fram värden som är hållbara förnyar livet.

Jag avslutar min skrivning med Aimo Pesolas ord: ”Vi håller Kejsarflaggan högt. Vi är Kejsare och släktet är stort”.

Erkki Murtomäki

Släktföreningens viceordförande

KEISARINA LAPUALLA

Lapuaan yhdistetään ennen muuta kaksi asiaa: lapuanliike ja patruunatehtaan räjähdysonnettomuus. Minä en muista kumpaakaan. Kummatkin olen silti elänyt hetki hetkeltä, uudelleen ja uudelleen.

Olen nähnyt ikkollien ikaikaisten uhman lukemattomia kertoja. Aivan yhtä monesti olen törmännyt lakia ja järjestystä viimeiseen asti puolustavaan ylväyteen. Kummatkin ovat yhtä järkkymättömiä. Olen katsonut liian monta kertaa, miten ikävä ja voimattomuus ottaa ihmisen täydelliseen valtaansa vuosikymmeniä katastrofin jälkeen. Kun kaikki on mennyt, jää vain ikuinen kysymys: miksi?

Ikkollit ja patkulit, räjähdysonnettomuuden omaiset ja osalliset, he kulkevat kaikki yhä Lapuan kaduilla. Heidän kanssaan vaeltavat vapaussoturit, Amerikan-lesket, fennomaanit ja siirtokarjalaiset, nuorisoseuralaiset ja körttikansa. - Menneisyys elää meissä.

Lapualaiskoe

Minulta on kysytty Lapuasta melkein mitä vain. Yksi kysymys on jäänyt erityisesti mieleen: ”Millaista on olla lapualainen?” Meinasin vastata, ettei sellaista lapualaisuutta olekaan, joka tuntuisi kaikista samalta, mutta ehkäpä jotakin sen suuntaista onkin.

Loistava tapa kokeilla lapualaisuutta on mennä seisomaan keskelle Alajoen peltolakeutta (tiedän kyllä, että monilla muillakin pitäjillä on oma Alajokensa, mutta se ei ole oleellista). Kun silmä ei pökkää ennen taivaanrantaa, siinä tuntee väkisin itsensä Euroopan omistajaksi. Vähintään. Ja sillä voimallisuuden tunteella voidaan saavuttaa mitä tahansa, hyvässä ja pahassa.

Mutta samalla kertaa lakeus pienentää, tekee nöyräksi rajattoman taivaan alla. Pienen ihmisen ja suuren Jumalan kohtaamisessa painuu komeimmanluontoisenkin lapualaisen pää syvälle.

Siinä – *täällä’ häpiän ja kunnian välillä’* – on lapualaisuuden suurin paradoksi ja ymmärrys.

Kerran keisari, aina keisari

Kuntarajoja vedetään Suomessa uusiksi sellaisella vimmallalla, että harva enää jaksaa muistaa, miksi koko touhuun oikein ryhdyttiinkään. Sanovat, ettei sillä ole väliä, missä kuntaraja joskus meni, koska nyt voimme olla kaikki eteläpohjalaisia, suomalaisia tai eurooppalaisia. Höpöhöpö.

Omia juuria, sukuverkostoa ja kotiseutuidentiteettiä parempia eväitä ei voi matkalle maailmaan saada. Niitä voi juosta karkuun, jos siltä tuntuu, mutta koskaan ne eivät meistä lähde. Onneksi.

Siispä ymmärtämättömät piirtäkööt kuntarajojansa minne lystäävät ja karkumatkalaiset kiel-täkööt nimensä sukukirjasta. Pakoon eivät pääse kummatkaan.

Vilppu Keisarin perimästä on siirtynyt minulle tuskin mitään geneettisesti ratkaisevaa, sen verran paljon esivanhempia meillä kaikilla on. Kuitenkin, tietoisuus hänestä ja laajasta Keisarin sukupiiristä merkitsee identiteetilleni ja itsetuntemukselleni todennäköisesti paljon enemmän kuin pystyn koskaan tiedostamaan. Kiitos Vilppu.

Teppo Ylitalo

Lapualainen keisari jo vuodesta 1977

SOM KEJSARE TILL LAPPO

Till Lappo anknyts framför allt två händelser: Lapporörelsen och sprängningsolyckan vid patronfabrik. Jag minns inte någondera. Dock har jag levt kvar i bägge händelserna stund för stund, på nytt och på nytt.

Jag har oräkneliga gånger sett I.K.L.:ares eviga trots. Alldeles lika ofta har jag stött på stolta försvarare som, in i det sista, försvarat lag och ordning. Bägge två lika orubbliga. Jag har alltför ofta sett, årtionden efter katastrofen, hur saknad och vanmakt tar en människa fullständigt i sin makt. När allt har gått förlorat, kvarstår endast eviga frågan: varför?

Iklare och borgarbrackor, aktörer och anhöriga i sprängningsolyckan, de vandrar alla fortfarande på gatorna i Lappo. Med dem vandrar frihetskrigarna, Amerika-änkorna, fennomanerna och emigrantkarelarna, ungdomsrörelseidkare och väckelsefolk (Körtare). Det förflutna lever i oss.

Prov på Lappotillhörighet

Man har frågat mig om nästan vad som helst angående Lappo. En fråga har speciellt fastnat i mitt minne: ”hurudant är det att vara Lappobo”? Jag tänkte svara, att sådan Lappotillhörighet inte finns som känns på samma sätt för alla, men kanske det finns något i den tendensen.

Ypperligt sätt att pröva Lappotillhörigheten är att gå och ställa sig stående på centrala Alajokis åkerslätter (jag vet nog, att ett flertal andra orter har sina Alajoki:s, men det är inte det väsentliga). När ögat inte stannar upp före himlaranden, känner man sig med våld som ägare av Europa. Åtminstone. Och med den styrkekänslan kan man uppnå vadsomhelst, gott som ont.

Men på samma gång förminskar slätterna, gör en ödmjuk under det oändliga himlavalvet. Vid mötet mellan den lilla människan och den store Guden sänks även den vackrast begåvade Lappobons huvud djupt ned.

Du –här´ mellan skam och ära- är Lappobons största paradox och insikt.

En gång Kejsare alltid Kejsare

Kommungränserna i Finland dras på nytt i sådan intensitet, att ett fåtal inte längre orkar komma ihåg, varför man satte igång projektet. De säger, att det inte har någon betydelse, var kommungränserna någon gång var dragna, för nu kan vi alla vara sydösterbottningar, finländare eller européer. Struntprat.

Bättre reskost än rötterna, släktnäten och hemortsidentiteten kan inte erhållas för färden ut i världen. Man kan rymma ifrån dem, om man känner för det, men de försvinner aldrig ifrån oss. Till all lycka.

Således de oförstående må rita sina rågränser vart de vill och rymmarna må förneka sitt namn i släktbok. Undan hinner inte vilkendera.

Från arvet efter Philip Kejsar har på mig knappast överförts något genetiskt betydelsefullt, så många förfäldrar har vi en och var. Dock, kunskapen om honom och vidsträckta Kejsarterritoriet betyder för min identitet och självkänsla sannolikt mycket mera än jag någonsin kan ta till mig. Tack Philip.

Teppo Ylitalo

Lappo Kejsare från år 1977

SUKUTUTKIMUS

Tällä hetkellä ei ole valmisteilla erityistä sukukirjaa. Kuitenkin monet sukututkijat täydentävät omia Keisarin sukuun kuuluvia tietojaan. Suunnitelmissa oli, että jostakin 1800-luvulla alkaneesta kantahenkilöstä tehdään sukukirja nykypäivään. Kirjalle täytyisi saada riittävä ennakkomyynti. Sellaista vahvistusta emme ole vielä saaneet.

Jos jostakin Keisarin sukuhaarasta löytyy innokkaita oman sukuhaaransa yhdyshenkilöitä ja myyntimiehiä, lähtevät sukututkijat valmistelemaan hanketta. Uudempia kirjoja olisikin ihan mielenkiintoista tehdä, koska niihin saa aikaisempaa enemmän valokuvamateriaalia ja kuvia henkilöiden historioista.

Sukukirjat eivät mene kaupaksi niin hyvin kuin aikaisempina vuosina. Erityisesti Vilppu Keisarin suku IV Mulikoista piispoihiin-nimistä kirjaa on vielä paljon varastossa. Myös paria muuta sukukirjaa on varastoissa. Yhteisostoina niistä saa hyviä paljousalennuksia. Sukukirjat ovat keskeisin rahoituksen lähde sukuseuran toiminnalle. Toivommekin, että syntymäpäivinä ja joulun aikaan muistatte, että Keisarin sukukirja on hyvä ja arvokas lahja.

Sukututkijat järjestävät perinteisesti Lapuan juhlaan sukukammarin. Siellä on mahdollista kysellä tietoja suvustaan ja voi täydentää seuran tietokantoja omilla tiedoilla. Tervetuloa haastelemaan !

SLÄKTFORSKNING

För tillfället finns inte någon speciell släktbok under beredning. Dock är det många släktforskare som kompletterar sina egna uppgifter med anslutning till Kejsar släktet. I planerna ingick, att utgående från någon huvudperson från 1800-talet göra en släktbok som sträcker sig till närmare nutid. Cirka 300 st. böcker borde kunna säljas i förhand. Sådana uppgifter har vi ännu inte fått.

Om det i någon Kejsar släktgren finns ivriga, till egna släktgrenen förbundna, kontaktpersoner och försäljare inleder släktforskarna förberedning av projektet. Nyare böcker skulle vara riktigt intressant att tillverka, eftersom man till dem skulle få mera fotografimaterial jämfört med tidigare och personernas levnadsbeskrivning.

Försäljning av släktböckerna går inte så bra som under tidigare år. Speciellt boken Filip Kejsars släkt IV Från Mulickaättlingar till Biskopar finns ännu rätt stor mängd i lagret. Även ett par andra släktböcker finns i lagren. Köpta i flertal erhålls mängdrabatt. Släktböckerna har varit central inkomstkälla för släktföreningens verksamhet. Vi önskar, att ni kommer ihåg vid födelsedagar och jultiden, att släktbok är en god och värdefull gåva.

PESOLAN PALO

Kevään korvalla saimme kuulla, että Pesolan 200-vuotta vanha, kulttuurihistoriallisesti arvokas päärakennus Soinissa joutui tuhopolton kohteeksi. Meissä perinteiden vaalijoissa se herätti voimakasta suuttumusta ja ahdistusta. On vaikeaa ymmärtää tällaista tekoa. Erityisen koskettavana tuska ilmenee Heikki Pesolan runossa Järviseutu-lehdessä toukokuussa 2008. Runo oikealla.

Pakilassa 18.2.2008; Heikki P. Pesola

VANHA PESOLA

*Oli tahtoa, oli toivoa
nyt on vain harmaata tuhkaa,
ja tulevaisuudessa syytinki
vanhuus renkituvassa uhkaa.
Oli ylpeistä punahongista
tehty tupa, oli oma lupa
joka vuosisatoja kannusti
työhön ja touhuun, kaikki
päätyi kuitenkin helvetin roihuun.
Nyt kun kevät koittaa ja
Soinin soilla kurki kohta
soittaa, yritämme kaikesta
huolimatta koetun kohtalon
voittaa.
Siihen Severin iloinen ilme
kannustaa ja uskoa luo,
oi Taivaan Isä, meille
vielä kerran voimia ja elämää suo.*

YHTEYSHENKILÖITÄ / KONTAKTPERSONER

Murtomäki Erkki, Sipintie 12, 67700 Kokkola, puh. 06-831 5833,

e-mail: erkki.murtomaki@evl.fi, varapuheenjohtaja, vice ordförande

Mäenpää Sirkka, Kuusitie 15, 65520 Helsingby, puh. 06-3201 328, 040-5159154,

e-mail: sirkka.maenpaa@netikka.fi sukuseuran sihteeri, sekreterare för släktföreningen

Sjöblom Roy, Amerikagatan 29, 68600 Jakobstad, tel. 06-7320611, 050-330 7231

e-mail: keisaroy@japo.fi , vice ordförande, varapuheenjohtaja

Valtamäki Erkki, Mittakepintie 14, 60200 Seinäjoki, puh. 06-414 3579, 0400-664715,

e-mail: erkki.valtamaki@luukku.com , puheenjohtaja, ordförande, sukututkimustyöryhmä

Taloudenhoitaja/kirjatilaukset Ekonom/bokbeställningar:

Matila Mauno ja Tellervo, Aapontie 14, 62900 Alajärvi, puh. 06-557 2789,

e-mail: keisarit@japo.fi

**KEISARIN SUKUSEURA ry
KEJSARS SLÄKTFÖRENING rf.
SUKUJUHLA LAPUALLA
SLÄKTFEST I LAPPO
26.07.2008**

Lapuan kristillisellä opistolla / i Lappo kristliga institut

Siiriläntie 11-13, 62100 Lapua,(06) 433 9200, opisto@lapuankro.net

9.00 Ilmoittautuminen / Anmälningar

9.00 Sukukamari / Släktkammare

10.45 Tuomiokirkko, Teppo Ylitalon esittelee kirkon ja seurakunnan toimintaa

11.00 Hartaus, pastori / toiminnanjohtaja Aarne Kiviniemi.

Seppelä lähetetään esipolvien muistomerkille ja
lähettämissanat lausuu Erkki Murtomäki.

10.45 Domkyrkan, Teppo Ylitalo berättar om kyrkan och församlingens verksamhet

11.00 Andakt, pastor/verksamhetsledare Aarne Kiviniemi

Krans sändes till minnesvården över släktingar i tidigare generationer och
sändningsorden uttalas av Erkki Murtomäki

Ruokailu / Lunch

13.00 Sukukokous / Släktmöte

14.00 Sukujuhla / Släktfest

Ennakkoilmoittautuminen 19.7.2008 mennessä sihteerille sähköpostilla:

sirkka.maenpaa@netikka.fi tai tekstiviestillä 040-515 9154

Ilmoittautuminen välttämätön ruokailun takia

Förhandsanmälan, före 19.7.2008, till sekreteraren med e-mail:

sirkka.maenpaa@netikka.fi eller textmeddelande till 040-515 9154

Förhandsanmälan nödvändig för ordnandet av måltiderna

Menneisyyden tunteminen luo uskoa tulevaisuuteen.

Att känna det förflutna skapar tillit till framtiden

Knowing one's past creates belief in the future

Sukukirje XVII lähetetään ainoastaan jäsenille, se on luettavissa kotisivulla.

Släktbrev XVII skickar endast till medlemmar, det kan man läsa på hemsidan.

<http://koti.japo.fi/~keisari/>